

ΤΙ ΕΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΙΣ ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΓΟΡΤΕΣ

Οι Δελφικές Έορτές αναγνωρίστηκαν απ' όλους όσοι τις παρακολούθησαν ως ένα αληθινό μεγαλουργήμα.

Οι παραστάσεις του Προμηθέα, των Ίκέτιδων, οι Άγῶνες, ή Έκθεση, ήταν τόσες πηγές συγκινήσεων, καλλιτεχνικών, που ήταν θαυσιές και άγνές. Οι τρεις μέρες που πέρασαν οι προσκυνητές μέσα σ'ένα περιβάλλον φυσικό από τα πιδ σπάνια και υποβλητικά με την επικοινωνία μιάς τέχνης ανώτατης, ήταν σαν ένα λουτρό ιδανισμού, που ανανέωνε τις ψυχικές δυνάμεις ξεκουράζοντάς της από την τύρδη της καθημερινής ζωής και το ματεριαλισμό της βιοπάλης.

Σαυτό το μεγαλουργήμα τί ρόλο έπαιξαν οι γυναίκες; Αν εξαίρεσει κανείς την ποιητική πνοή του ποιητού Άγγελου Σικελιανού που τις έμψύχωσε και την απλόχερη γενναιοδωρία μερικών χορηγών, οι Δελφικές Έορτές όφειλονται στην έμπνευσμένη διδασκαλία και σκηνοθεσία της κ. Εύας Σικελιανού, στην άφοσίωση και τον ένθουσιασμό των κοριτσιών που για μήνες δλόκληρους μελετούσαν τους ρόλους των και τα χορικά των αρχαίων δραμάτων, στην μοναδική οργανωτική ικανότητα της κ. Αγγελικής Χατζημιχάλη που με άφάνταστους κόπους κατώρθωσε να συγκεντρώσει όλα τα είδη της ελληνικής βιοτεχνίας και χειροτεχνίας, στην αυτοθυσία των κυριών και των κοριτσιών που αντιπροσώπευαν τις διάφορες γυναικείες οργανώσεις και τα εργαστήρια κι έμειναν για ένα δλόκληρο μήνα στους Δελφούς εργαζόμενες όλη μέρα ως πουλήτριες και ζώντας μέσα σε δίλωρο πρωτόγονες συνθήκες ζωής χωρίς την παραμικρή εύμάρεια. Κι όμως οι κυρίες αυτές και τα κορίτσια που άφησαν τις αναπαύσεις του σπιτιού των, που υποβλήθηκαν σε ύλικές θυσίες για να έξυπηρετήσουν μιάν ώραία ιδέα, ούτε παραπονέθηκαν, ούτε γκρίνιαζαν για τα λινά σεντόνια και τα μπάνια που τους έλειπαν αλλά στάθηκαν εκεί ως το τέλος, σαν απόστολοι μιάς θρησκείας, στολίζοντας με τα νειάτα και την ώμορφιά τους με τις ποικιλόχρωμες χαρούμενες φρεσιές τους τόμικρό χωριό, δίνοντας έτσι κι ένα παράδειγμα εργατικότητας νοικοκυρωσύνης και πολιτισμού στον άπλοικό χωρικό πληθυσμό.

Οι Δελφικές Έορτές ήταν μία τρανή γυναικεία νίκη κι ως τέτια την αντικρύζει ο Άγῶνας και την καμαρώνει. Μιά τέτια έπιτυχία είναι φυσικό να προκαλέσει το σεβασμό στη γυναίκα και την έμπιστοσύνη στάποτελέσματα της συμμετοχής της σε κάθε κλάδο κοινωνικής δράσης. Την έμπιστοσύνη αυτή την αντίκρυσσε σε πολλούς προέδρους κοινοτήτων που αντίμωσα στους Δελφούς και μου δήλωσαν ανεπιφύλαχτα ότι θα εργαστούν για να έξυψώσουν τη γυναίκα στο χωριό τους, για να την κάνουν μέλος συνειδητό της κοινότητάς τους αρχίζοντας από τα δικαιώματα που τους δίνει ο νόμος για να μπορέσει να ώφεληθή ή κοινότητα από τις άνεκμετάλλετες ακόμα ικανότητες της γυναικας, της ελληνίδας που έδωσε το μέτρο της πνευματικής και ψυχικής της ύπεροχής με το θρίαμβο των Δελφικών Έορτών.

Α.ϋ.Θ.